

MONSTER JAGEN

voor **BEGINNERS**

DRAKENSTREKEN

IAN MARK

Geïllustreerd door Louis Ghibault
Vertaald door Sandra C. Hessels |
Creative Difference

HarperCollins

Voor het papieren boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door FSC® om verantwoord bosbeheer te waarborgen.

Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green.

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2024 Ian Mark

Oorspronkelijke titel: *Just Add Dragons*

Copyright Nederlandse vertaling: © 2024 HarperCollins Holland

Vertaling: Sandra C. Hessels | Creative Difference

Omslagontwerp: HarperCollinsPublishers Ltd

Bewerking: Pinta Grafische Producties

Illustraties omslag en binnenwerk: © 2024 Louis Ghibault

Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen

Druk: ScandBook UAB, Lithuania, met gebruik van 100% groene stroom

ISBN 978 94 027 1557 6

ISBN 978 94 027 7199 2 (e-book)

NUR 283

Eerste druk september 2024

Originele uitgave verschenen bij Farshore, een imprint van HarperCollinsPublishers Ltd, London, Great Britain.

Deze uitgave is uitgegeven in samenwerking met HarperCollins Publishers LLC.

HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.

® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Elk ongeoorloofd gebruik van deze publicatie om generatieve kunstmatige-intelligentie-technologieën (AI-technologieën) te trainen is uitdrukkelijk verboden. De exclusieve rechten van de auteur en uitgever worden hierbij niet beperkt.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.

Hé, hoe gaat-ie?

Monsterjagers hebben op zondag geen vrije dag.

Ook niet op maandag en dinsdag, trouwens. En niet op woensdag. Donderdag is niet heel anders...

Nou ja, wat ik bedoel te zeggen is dat monsterjagen gewoon een fulltimebaan is.

Monsters **halen altijd streken uit** en dus moeten we dag en nacht klaarstaan om dat te voorkomen.

Die zondag was een heel stuk drukker dan gewoonlijk.

Net alsof alle monsters ergens last van hadden, waardoor ze **nog meer streken** uithaalden dan gewoonlijk.

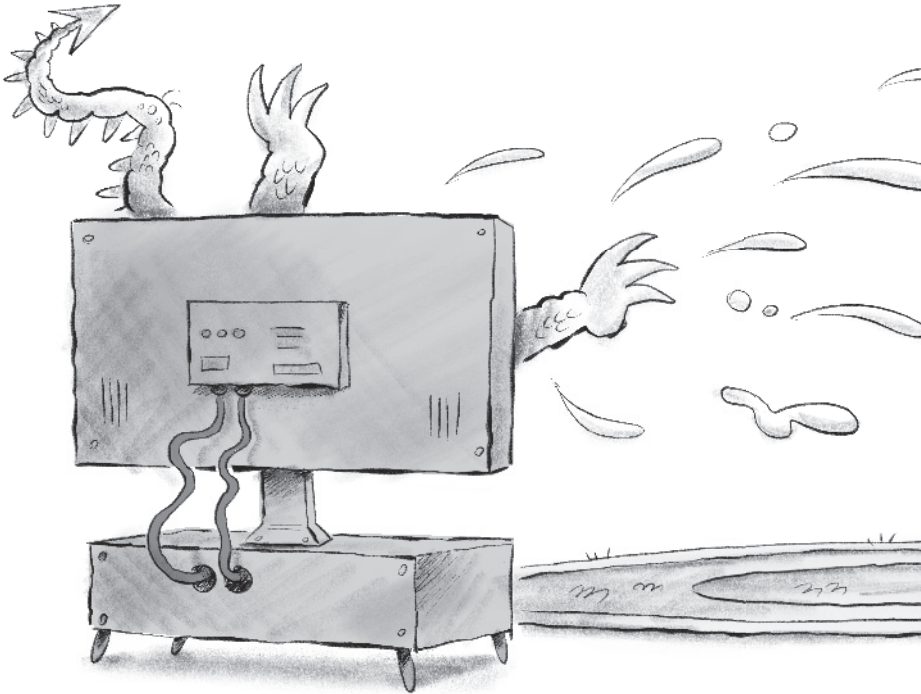
Sinds het ontbijt was ik het hele land al doorgereisd om diverse monsters in het gareel te houden (of weer te krijgen): de Klapkanners in Knotty Green, de Grauwzers in Gilling West... Brulstieren in Bottom Boat... Boggelboes in Blubberhouses.

Nou denk je vast dat ik al die plaatsnamen ter plekke verzin, of niet?

Dat is dus niet zo. Ze bestaan echt. Je mag ze opzoeken op de kaart als je me niet gelooft.*

Het enige wat ik wilde doen zodra ik weer thuis was, was op de bank neerploffen en tv-kijken.

Helaas was er niks anders op tv dan het nieuws, en dat is meestal zo saai dat ik al in slaap val bij de aankondiging.

* Al heb ik geen idee waarom je dit boek eigenlijk leest als je al niet eens gelooft wat ik je in het eerste hoofdstuk vertel!

Maar die avond verliep dat heel anders.

Het nieuws was nog maar net begonnen of ik zag iets op het scherm waardoor ik verrast van de bank opsprong. Jij zou hetzelfde hebben gedaan als je in mijn schoenen stond.*

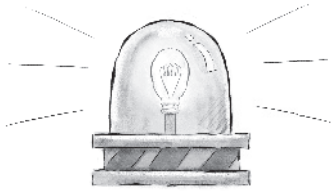
Je zou hetzelfde hebben gedaan, ongeacht welke schoenen** je aanhad.

Dat kwam doordat ik een kolossale knalrode draak op een brug midden in Londen zag zitten, waar hij net een hap nam van een net zo knalrode dubbeldekkerbus, alsof dat een warm worstenbroodje was. De minder smakelijke stukjes smet hij in de rivier eronder, waar ze met een enorme **plons** in plonsden.

* Strikt genomen waren het geen schoenen, maar laarzen. Heel speciale laarzen, zoals je straks zult horen. Maar eigenlijk had ik die allang uit moeten trekken voordat ik languit op de bank ging liggen.

** Of laarzen dus.

Alarmfase rood

Voor we verdergaan, moet ik even iets **Heel Belangrijks** uitleggen. Alles wat hierna gebeurt heeft namelijk te maken met dit ene feitje dat ik je nu ga mededelen.

Draken horen niet te bestaan.

Als je kijkt in *Monsterjagen voor beginners*, het handboek dat alle leerling-monsterjagers krijgen wanneer ze de taak op zich nemen, dan staat er bij de D van Draken dit:

Draken zijn een sprookje, bedacht door mensen die de tijd van de dinosaurussen graag hadden meegemaakt. Wat nogal stom is om te willen, want dan waren ze binnen vijf tellen opgevreten. Maar uiteraard niet door de plantenetende dinosaurussen. Die zouden ze waarschijnlijk hebben vertrapt, want vegetarische

dinosaurussen waren heel veel groter dan die andere soort.

Kijk vooral ook even bij 'NIET BESTAAN (Dingen die)' voor meer informatie.

En als je daar dan naartoe bladerde, dan zag je dit:

NIET BESTAAN (Dingen die)

Draken.

Het eiland Wight.

Lekkere schoolmaaltijden.

Draken.

Het woord 'skigglsnfglm'. (Al zou dat er juist mogen zijn.)

Hadden we 'draken' al genoemd?

Ik wist toevallig dat het monsterjagershandboek het op dit punt mis had.

Draken bestaan echt wél.*

En ik kon het weten, want ik was bevriend met een draak.

Hij heette Cadwallader.

Ik heb Cadwallader tijdens mijn allereerste avontuur leren kennen. Hij heeft me gered toen ik van een enorme hoogte viel en bijna te pletter was geslagen op de keien, wat een van mijn vijf minst favoriete manieren om te sterven is.

Hij woont nu bij mij thuis in Koningsroest** als hij niet door het land vliegt, op zoek naar andere draken.

Cadwallader wil niets liever dan een andere draak ontmoeten, want hij heeft er nog nooit eerder een gezien. Sterker nog, hij was bang dat hij de laatst overgebleven draak op de hele wereld was.

Maar of hij blij zou worden van die reusachtige rode draak die ik net op tv had gezien, durfde ik niet te zeggen.

Cadwallader was een aardig, vriendelijk wezen, en ook nog eens vrij klein vergeleken met de meeste draken uit de legendes.

De draak daar op de brug was niet alleen een heel stuk groter, maar ook een stuk indrukwekkender. Hij

* Maar het eiland Wight uiteraard niet.

** Dat ligt in Cornwall. Dat ligt in Engeland. In het Verenigd Koninkrijk. Dat weer midden in een grote zee ligt, ergens vlak naast Frankrijk.

had enorme, leerachtige vleugels die hij elke paar seconden uitvouwde om ermee te wapperen. Dat veroorzaakte een windhoos die voorbijgangers omverblies en het water onder hen in duwde. Ze spetterden wel een hoop minder toen ze in het water plonsden dan de uitgekauwde stukjes bus.*

De verslaggever op tv zou echt een **AFSCHUWELIJKE** monsterjager zijn geweest, want hij had die hele draak niet eens opgemerkt!

Hij stond naast de brug met een microfoon en zei: 'Ik heb groot nieuws uit Londen! Heel groot nieuws zelfs! De stad is vanavond lamgelegd door een hele reeks mysterieuze en onverklaarbare gebeurtenissen, waaronder **rukwinden** en ingedeukte stadsbussen. De politie waarschuwt mensen uit de buurt te blijven en doet onderzoek naar de oorzaak.'

De oorzaak van alle files en chaos was helemaal niet zo **MYSTERIEUS** of **ONVERKLAARBAAR**. Dat kwam doordat er een ronkende rode draak op de brug zat.

Hij hoefde alleen maar op te kijken en hij zou hem kunnen zien!

* Mensen plonzen wel vaker minder spetterig dan bussen, aangezien ze over het algemeen kleiner zijn dan bussen.

Maar zo zijn mensen. Die zien alleen wat ze willen zien. En de meeste mensen zien domweg liever geen draken, o nee, liever niet.

Dat maakt het leven makkelijker.

‘Pap,’ zei ik toen de draak een voorbijrijdende taxi greep en die als een zuurtje in zijn bek stopte.*

‘Waar is Cadwallader?’

‘Geen idee. Die is eerder op de dag naar buiten gevlogen,’ mompelde papa wat onduidelijk vanuit de leunstoel waarin hij zat te lezen. ‘Hij zei wel dat hij ergens een draak had gezien, maar hij was al weg voordat ik vragen kon stellen.’

‘Ik denk dat hij gelijk heeft,’ zei ik.

Waarschijnlijk was er iets aan mijn stem wat papa’s aandacht trok, want hij keek op van zijn boek en staarde naar het tv-scherm.

En toen trok al het bloed weg uit zijn gezicht.

* Ik heb niet gezien of de chauffeur ook uitstapte, maar laten we zeggen dat hij dat wel heeft gedaan om dit verhaal niet te gruwelijk te maken.

Als ik zeg dat al het bloed wegtrok uit zijn gezicht, dan bedoel ik niet dat het **LETTERLIJK** zo gebeurde.

Dan was zijn gezicht ingedeukt als een flesje water waar je alle lucht uit zuigt tot het helemaal vacuüm trekt.*

Het betekent gewoon dat alle kleur uit zijn gezicht verdween en hij heel wit zag, alsof hij... bang was?

'Pap, wat is er mis?' vroeg ik geschrokken, want er is niks angstaanjagenders dan je ouders bang te zien. Die horen nergens bang voor te zijn. Het enige wat papa over het algemeen echt eng vond was het idee dat mij iets zou overkomen tijdens het monsterjagen.**

Papa staaarde naar de tv alsof al zijn **Ergste Nachtmerries** tegelijkertijd waren uitgekomen.

* En dat wil natuurlijk niemand zien gebeuren met het gezicht van zijn vader. Of van iemand anders, laten we eerlijk zijn. Zelfs niet van mensen die je niet aardig vindt.

** En laten we eerlijk zijn, dat was wel een van de Gevaren Die Constant Op De Loer lagen in dit werk.

‘Jeetje,’ zei hij, alsof er helemaal niets aan de hand was. ‘Wat kan dat nou toch zijn?’

‘Je weet heel goed wat dat is,’ zei ik. ‘Het is een draak. En dat zal voor **Heel Wat Opschudding** gaan zorgen in de monsterjagerswereld, aangezien iedereen gelooft dat draken in de categorie **NIET BESTAAN (Dingen die)** vallen. Als dit bekend wordt, gaan mensen straks ook nog in het eiland Wight geloven! Denk je dat ik erheen moet gaan om een kijkje te nemen?’

‘Nee,’ zei papa haastig. ‘Het Internationale Bondgenootschap van Monsterjagers had allang bericht gestuurd als ze jouw hulp nodig hadden.’

‘Ja, dat zal wel,’ zei ik teleurgesteld. Omgaan met een draak zou een heel stuk leuker zijn dan **Klapkanners** en **Grauwzers** vangen.*

‘Bovendien,’ ging papa verder, ‘is het misschien helemaal geen draak. Misschien is het wel een... uit de kluiten gewassen Bidsprinkhaandinges die verkeerd reed op weg naar een verjaardagsfeestje.’

Ik merkte het heus wel wanneer papa zat te liegen. Dan werden zijn oren altijd knalrood.

* Klapkanners en Grauwzers kunnen de geur van pudding niet weerstaan, dus je hoeft maar een schaaltje pudding neer te zetten en klaar te staan met een net, dan komen ze vanzelf naar je toe.

Net als wanneer ik hem vroeg wat hij vond van de tekeningen die ik op school had gemaakt.

Hij zei altijd dat het zijn **Meest Favoriete Dingen Ooit** waren, en dan hing hij ze op de koelkastdeur. Zodra hij dacht dat ik ze vergeten was, eindigden ze in de prullenbak.

Wat verborg hij voor me?

'Ik loop even naar buiten, kijken of Stuipe er wat over gehoord heeft,' zei ik en ik liep naar de deur voordat papa mijn oren rood zag worden.

Papa keek me argwanend aan.

'Is je huiswerk al af?' vroeg hij.

'Ja, ben ik al mee klaar,' zei ik opgewekt.

Dat was ook niet waar.

Maar wie wil er nou huiswerk maken als er een monster rondloopt?

Soms botst het

Ik was niet echt van plan om naar Stuip te gaan.

Stuip had al tweehonderd jaar op monsters gejaagd en die wilde niets liever dan met pensioen.

Daarom koos hij mij uit als zijn leerling. Ik was op hem gesteld geraakt, maar hij kwam zelden zijn bed uit, tenzij het echt **ABSOLUUT** noodzakelijk was.

Ik was dan ook van plan om naar mijn beste vriendin, Nancy, te gaan. Zij is ook een monsterjager.

Nancy had de hele dag samen met me gejaagd en geholpen de eerdergenoemde monsters te bedwingen in Gilling West, Bottom Boat en Blubberhouses en al die andere plaatsen waarvan je blijkbaar denkt dat ik ze zelf heb verzonnen.*

* Dat vind ik nog steeds heel vervelend.

En zo te merken had Nancy hetzelfde idee gehad. Zij kwam de hoek om **gedenderd** op het moment dat ik dezelfde hoek om raasde, dus we gingen allebei heel snel.

Wat gebeurt er wanneer een **Onstuitbare Kracht** op een **Onbeweeglijk Object** stuit?

Dat weet niemand, want het is nog nooit voorgekomen, en deze keer gebeurde dat ook niet, want ik ben geen Onstuitbare Kracht en Nancy is geen Onbeweeglijk Object, dus ik weet ook niet zo goed waarom ik daarover begonnen ben.

Wat er in dit geval gebeurde, is dat we tegen elkaar op botsten en met een plof op de grond zaten.

We hadden niet eens genoeg tijd om te vragen of het pijn deed.*

‘Heb je het nieuws gezien?’ vroegen we tegelijkertijd voordat we overeind krabbelden. Toen besloten we dat het handiger was als we om de beurt praatten. Op die manier kun je elkaar namelijk beter begrijpen.

‘Ik vraag me af of al die monsters daarom zo onrustig waren vandaag,’ zei ik als eerste. ‘Misschien voelden ze dat er iets **aan de hand** was.’

‘Je bedoelt aan dat ding dat onderaan je onderarm bungelt?’ vroeg Nancy met een giecheltje.

Gelukkig hadden we allebei onze zevenmijlslaarzen al aan.**

Met dit magische schoeisel kan iedereen die ze aanheeft, stappen zetten van zeven mijl, omgerekend pakweg een kilometer of elf.

En als je je daar niks bij kunt voorstellen: het is dezelfde afstand tussen waar jij nu zit en een plek pakweg een kilometer of elf verderop.

Londen ligt bijna vijfhonderd kilometer bij Koningsroest vandaan, maar wij hadden iets van vierenzeventig stappen*** nodig voordat we vlak naast de brug stonden die ik op tv had gezien.

* En dat deed het, mocht je het je aforagen. Behoorlijk veel pijn zelfs.

** Je herinnert je misschien dat ik het eerder al over deze laarzen heb gehad.

*** Of eigenlijk achtentachtig, als je die van haar en die van mij bij elkaar optelt.

Eenmaal daar trok ik mijn betrouwbare katapult uit mijn zak en ik zette me schrap voor een **Gevecht Tot De Dood**.*

Ik ben misschien niet de grootste of sterkste jongen van de wereld. Ik ga niet op zoek naar problemen als ik ze net zo goed uit de weg kan gaan. Maar een monsterjager heeft als taak om **Het Publiek Te Beschermen Tegen Gevaar**, koste wat het kost.

Maar niemand lette ook maar op ons.

Zelfs de draak niet.

Maar dat was waarschijnlijk te verklaren door het feit dat de draak... er niet meer was.

* Al hoopte ik van harte dat het niet zover zou komen!